

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Cinquè període

Sèrie C - Número 522
3 de novembre de 2014

Comissió d'Investigació sobre el Fraud i l'Evasió Fiscals i les Pràctiques de Corrupció Política

Presidència de la M.H. Sra. Núria de Gispert i Català

Presidència de l'I. Sr. David Fernández i Ramos

Sessió núm. 1, de constitució

SUMARI

Constitució de la comissió (tram. 407-00004/10)	p. 3
Ratificació del president proposat pel grup parlamentari (article 41.2 del Reglament del Parlament)	p. 3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 1

La sessió s'obre a dos quarts de dues del migdia i set minuts. Presideix la presidenta del Parlament, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Francesc Pau i Vall.

Hi són presents els diputats Meritxell Borràs i Solé i Roger Montañola i Busquets, pel G. P. de Convergència i Unió; Oriol Amorós i March i Sergi Sabrià i Benito, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Maurici Lucena i Betriu i Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialista; Josep Enric Millo i Rocher i Santi Rodríguez i Serra, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Joan Mena Arca i Marc Vidal i Pou, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Carlos Carrizosa Torres i José María Espejo-Saavedra Conesa, pel G. P. de Ciutadans, i Quim Arrufat Ibáñez i Isabel Vallet Sánchez, pel G. Mixt.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Constitució de la comissió (tram. 407-00004/10).
2. Ratificació del president proposat pel grup parlamentari (article 41.2 del Reglament del Parlament).

La presidenta del Parlament

Obrim la sessió, senyores diputades i senyors diputats, per a la constitució de la Comissió d'Investigació sobre el Fraud i l'Evasió Fiscals i les Pràctiques de Corrupció Política.

Constitució

de la comissió (tram. 407-00004/10)

La Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus i de conformitat amb el que disposen els articles 40.1 i 58.2 del Reglament, va acordar que la comissió estigués formada per dos diputats de cada grup parlamentari, llevat de qui n'ostenti la presidència, que tindrà un membre més.

Els membres de la comissió proposats per cada grup parlamentari són: per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre senyora Meritxell Borràs i l'il·lustre senyor Roger Montañola; per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Oriol Amorós i l'il·lustre senyor Sergi Sabrià; per part del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre senyor Maurici Lucena i l'il·lustre senyor Jordi Terrades; per part del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Josep Enric Millo i l'il·lustre senyor Santi Rodríguez; per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Joan Mena i l'il·lustre senyor Marc Vidal; per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, l'il·lustre senyor Carlos Carrizosa i l'il·lustre senyor José María Espejo-Saavedra, i per part del Grup Mixt, el senyor Quim Arrufat, el senyor David Fernández i la senyora Isabel Vallet.

Ratificació

del president proposat pel grup parlamentari (article 41.2 del Reglament del Parlament)

El segon punt de l'ordre del dia és la ratificació del president proposat. La Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus i segons l'article 41.2 del Reglament, va acordar que la presidència d'aquesta comissió correspongués al Grup Mixt. Atès que aquest grup ha proposat el senyor David Fernández com a president, pregunto als diputats i diputades d'aquesta comissió si ratifiquem la seva designació i ho fem per assentiment. *(Pausa.)* No?

(Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.)

Carlos Carrizosa Torres

Jo demanaria un torn breu, perquè nosaltres ens abstindrem, formularem vot d'abstenció.

La presidenta del Parlament

Dos minuts.

Carlos Carrizosa Torres

Molt bé. Sí, bueno, señora presidenta, nosotros, desde el Grupo de Ciudadanos, queremos que esta comisión trate sobre la corrupción política y el fraude y la evasión fiscal, pero relacionado con las personas que han tenido relación con las administraciones públicas.

Nosotros deseáramos que el grupo que va a ostentar la presidencia, si como parece recaba la mayoría de los votos, se ciñera única y exclusivamente a estos apartados, y con las personas relacionadas con la corrupción y con aquellas otras personas que hubieran podido amparar..., sin disgregar los esfuerzos. Y también lo que quisiéramos es que de parte de la presidencia no se, digamos, claudique en la fortaleza de la solicitud de comparecientes para tratar estos temas por subordinar el resultado de esta comisión a los resultados del llamado «procés» que se está siguiendo en Cataluña.

Y por estas reservas que tenemos es por lo que formularemos el voto de abstención.

La presidenta del Parlament

Moltes gràcies. *(Josep Enric Millo i Rocher demana per parlar.)* Sí, senyor Millo.

Josep Enric Millo i Rocher

Sí. Gràcies, presidenta. No, únicament per demanar-li, efectivament, que es procedís a la votació amb relació a l'elecció del president de la comissió, atès que tot i que certament la Junta de Portaveus va acordar aquesta presidència no va ser per unanimitat. I, per tant, també el nostre grup parlamentari, sense allargar-me més, voldria també expressar amb el seu vot la seva discrepància amb el fet que la presidència d'aquesta comissió recaigui en aquest grup.

La presidenta del Parlament

Si no hi ha cap altra paraula, doncs procedirem a la votació, que serà per... (*Oriol Amorós i March demana per parlar.*) Vol parlar, senyor...? (*Pausa.*) Sí? Senyor Amorós...

Oriol Amorós i March

Sí. No, només per lamentar aquesta ruptura d'una certa cortesia parlamentària, que fa que recaiguin. Ara mateix venim d'una altra comissió on la presidència recaurà en el Grup de Ciutadans, amb el qual, com tothom sap, podem tenir discrepàncies molt importants, però no prejutgem que exercirà les funcions d'ordenació del debat, que és al que es ceneix estrictament la presidència d'un grup..., que és l'ordenació del debat. I, per tant, que vinguin uns compareixents o uns altres dependrà dels grups parlamentaris, senyor Carrizosa. No dependrà del senyor president. El president només ha d'ordenar el debat. I, per tant, nosaltres sí que cridem a tots els grups parlamentaris... I ens és indiferent, la presidència. En tot cas, ens sembla molt bé la presidència del senyor Fernández. Sí que reclamem a tots els grups que tinguin aquesta actitud de voler millorar la política al nostre país, de voler-la regenerar i de no amagar res. Però això no depèn de la presidència, sinó que depèn del conjunt de grups.

(*Meritxell Borràs i Solé demana per parlar.*)

La presidenta del Parlament

Sí, senyora Borràs...

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. No teníem pensat intervenir, però vistes les intervencions anteriors que s'han fet volem fer-ho, no? Perquè, com es deia aquí, per primera vegada es qüestiona la presidència per part d'un diputat en el Parlament d'una comissió d'investigació, i entenem que a més a més es busquen subterfugis que no corresponen. En aquest sentit, lamentem que surti d'un prejudici, d'un prejudici a la persona i al que es ve a fer. I, per tant, en aquest sentit, nosaltres desitjarem, ja d'entrada, molta sort i encert, que li farà falta, com pot veure, al senyor David Fernández. Li desitjarem molta sort i encert. Hi insistim, en un tema que..., no és mai fàcil de presidir, una comissió. Aquesta no serà una comissió fàcil, sens dubte. Però per això, almenys per part nostra, hi posarem tots els esforços per ajudar i no pas per posar pals a les rodes.

Gràcies.

(*Maurici Lucena i Betriu demana per parlar.*)

La presidenta del Parlament

Senyor Lucena...

Maurici Lucena i Betriu

Gràcies, presidenta. Nosaltres tampoc pensàvem intervenir, però vull ser molt breu. Vull deixar molt clar

que el senyor Fernández té tota la nostra confiança. Crec que els que el veiem cada dia al Parlament podem comprovar que és un molt bon diputat.

I nosaltres només vam tenir dos temors, que els hi vam expressar personalment. El primer era que ens garantís que podria dedicar tot el temps necessari per a una comissió com aquesta. Simplement perquè són tres diputats, en el seu grup. I així s'hi va comprometre. I, per tant, per nosaltres no hi ha res més a dir.

I el segon temor, que està relacionat amb la intervenció del senyor Amorós i també del senyor Carrizosa, és que no hi hagi una excessiva dispersió temàtica ni de compareixents en l'activitat d'aquesta comissió. Efectivament, no depèn del president de la comissió, sinó de la resta de grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

(*Marc Vidal i Pou demana per parlar.*)

La presidenta del Parlament

Senyor Vidal...

Marc Vidal i Pou

Sí. Gràcies, presidenta. Nosaltres tampoc pensàvem intervenir, perquè ens semblava que el que sortia de la Junta de Portaveus tenia, en certa manera, la benedicció papal. Veig que no és aquesta la qüestió.

En qualsevol cas, no he acabat d'entendre els dubtes del perquè no s'accepta per part dels grups que ho han manifestat la presidència; si per la persona proposada com a president, si perquè tenen prejudicis cap al grup... I em sembla que, en qualsevol cas, aquella cortesia parlamentària a què es feia referència aquí..., és l'únic grup d'aquesta cambra que en aquests moments no ha presidit cap comissió d'investigació, i per tant sembla lògic no tenir prejudicis i acceptar que la feina que farà el president serà la d'ordenar el debat. Per la nostra part no hi tenim cap inconvenient.

I respecte dels altres temes, els haurem de debatre quan toqui, quan presentem el pla de treball, que serà quan discutirem quins seran els compareixents.

Moltes gràcies.

(*Isabel Vallet Sánchez demana per parlar.*)

La presidenta del Parlament

La senyora Vallet...

Isabel Vallet Sánchez

Sí, simplement per a dir que nosaltres respectem els vots contraris. No compartim les opinions que s'han donat sobre els motius.

Nosaltres hem avaluat les nostres forces, i entenem que ens podem dedicar al màxim i amb la major responsabilitat a aquesta comissió. Si no, no l'hauríem acceptat, no l'hauríem proposat, la presidència. En aquest sentit,

no ens cal tutela. Creiem que hem actuat de manera bastant responsable en tot el que hem fet aquí al Parlament.

I sobre aquesta voluntat de començar ja a fer un entramat de 9-N i Pujol, simplement dir que per nosaltres Pujol és l'antítesi del 9-N, Pujol mai serà el 9-N. En tot cas, Pujol és autonomisme. I voler ja generar aquesta confusió entre el 9-N i Pujol s'escapa molt, moltíssim, del que entenem que hauria de ser l'objectiu d'aquesta comissió, que és investigar sobre la corrupció, sobre el frau i sobre com s'utilitzen les institucions, precisament, per a cometre aquests delictes.

Gràcies.

(Josep Enric Millo i Rocher demana per parlar.)

La presidenta del Parlament

Senyor Millo, ha de ser...

Josep Enric Millo i Rocher

Gràcies, presidenta.

La presidenta del Parlament

...molt puntual.

Josep Enric Millo i Rocher

Perdó, sí. Per clarificar, precisament..., de les paraules del diputat Oriol Amorós, que segurament ell no era present a la Junta de Portaveus. Nosaltres ja vàrem explicar els motius pels quals mantenim aquesta posició. I vull deixar constància que no té res a veure amb cap perjudici ni cap manca de capacitat que pugueu considerar amb relació a la persona que presidirà la comissió, que no és el cas. I, per tant, vull deixar constància que no és el cas.

Nosaltres vàrem exposar els motius. Vàrem parlar que no és..., enlloc no diu que hagi de ser equitatiu, el procediment per nomenar presidents de comissions. També vam parlar de l'excés, en fi, que per nosaltres suposa de càrrega de treball per a un grup de tres persones que es vegin obligats que el cent per cent del grup hagi d'assistir a totes les comissions, perquè n'hi ha un president i dos que hi han d'estar presents. Vam parlar també que consideràvem que no era bo que un partit que dona suport al Govern presidís aquesta comissió. I vam parlar de desconfiança política. Mai –mai– de desconfiança a la persona. No hi ha cap qüestió personal ni cap perjudici. I per això n'he volgut deixar constància.

Gràcies, presidenta.

(Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.)

Carlos Carrizosa Torres

Señora presidenta... *(Pausa.)* Brevísimamente. Más o menos, en el mismo sentido que el señor Millo. Nosotros también habíamos manifestado nuestras discrepancias en la Junta de Portavoces. Y, desde luego, con el señor David Fernández..., todo el respeto personal y

confianza en él como persona. Y era una cuestión, desde luego, absolutamente política, como corresponde.

La presidenta del Parlament

Doncs passem a la votació, després de les intervencions de tots els grups.

Vots a favor de la presidència?

Abstencions?

Ha estat aprovat per 107 vots a favor, 19 en contra i 9 abstencions.

Queda designat el senyor David Fernández com a president d'aquesta comissió.

D'acord amb els antecedents, la Mesa ha acordat que la comissió tingui un òrgan rector unipersonal, integrat exclusivament pel president, que presideix i ordena els treballs de la comissió. Així mateix, encomana al lletrat que ha d'assistir a la comissió de fer les funcions de secretari als efectes d'aixecar l'acta de les sessions i d'expedir amb el vistiplau del president les certificacions que corresponguin. La comissió ha d'adoptar les seves decisions per vot ponderat.

Doncs fins aquí la meva intervenció, i dono per constituïda la Comissió d'Investigació sobre el Fraus i l'Evasió Fiscals i les Pràctiques de Corrupció Política.

Demano en aquest sentit que el president, el senyor David Fernández, em substitueixi a la taula.

(L'anomenat ocupa el seu lloc.)

El president de la comissió

(David Fernández i Ramos)

Doncs bon dia a totes i a tots, i gràcies a tots els diputats i diputades presents, també a la gent que ens segueix en directe pel Canal Parlament.

I molt –molt– breument en aquesta sessió constitutiva, només recordar que és la quarta comissió d'investigació d'aquesta desena legislatura; que la denominació literal, com s'ha dit, és «sobre el frau i l'evasió fiscals i les pràctiques de corrupció política», i que l'exposició de motius que vam presentar tres grups, que finalment va ser la que es va aprovar, diu que la comissió té per objecte «avaluar i investigar, en el context del cas Pujol, les diverses modalitats de frau, evasió i elusió fiscal; determinar les pràctiques de corrupció en contextos de contractació i concertació publicoprivada, i escatir les responsabilitats polítiques i institucionals en les darreres dècades», que no és pas poc.

Però atès que la feina ben feta dura sempre i no té fronteres, permeteu-nos que anem directament al pla de treball i a la metodologia. I respecte als dubtes raonables que s'han suscitat, que expressava el diputat Lucena, dir-los que, primer, demano disculpes a la resta de comissions on sóc membre de ple dret, ja que hauré d'abandonar-les, i que la voluntat del grup és una dedicació gairebé exclusiva a les tasques d'aquesta comissió.

I dit això, també, si els sembla bé, fem una primera proposta de pla de treball amb relació a la metodolo-

gia i el calendari amb la següent proposta, que és que abans del divendres 14 de novembre tots els grups puguin presentar el seu pla de treball amb relació a les compareixences que es substanciarien i a la documentació que es requeriria també per ser demanada allà on pertoqui. I proposaríem que el dilluns 17 de novembre ja poguéssim tornar a convocar una sessió per aprovar i debatre el pla de treball.

També fem extensiu a tots els grups si volen estudiar i explorar la possibilitat de desplegar allò contemplat en el Reglament del Parlament, a l'article 58.2, perquè siguin nomenats o no alguns experts en la matèria que atén aquesta comissió.

També una altra sollicitud, crec que era del Grup Socialista..., que també serem flexibles, no?, en les substitucions dels diputats, ateses les tasques intenses que tindran en aquesta comissió.

I, finalment, també, que sollicitarem, amb els temps que corren, al Parlament, a la presidència del Parlament, que habiliti un espai web específic de les tasques d'aquesta comissió, on també la ciutadania pugui seguir i resseguir la documentació que sigui presentada.

És obvi –és la quarta reflexió–, i amb la voluntat i amb l'ànim d'objectivar i de contextualitzar, que allò que ens convoca avui és la voluntat de cartografiar, radiografiar i analitzar l'evasió i el frau fiscals amb relació a les pràctiques de corrupció política. Segons els experts, en el marc de l'Estat espanyol, més de 1.700 casos avui de corrupció política, amb un cost per a les arques públiques de 40.000 milions d'euros, segons els estudis acadèmics vinculats a l'estudi d'aquesta matèria. I és obvi que hem tingut diferents dinàmiques: la que està vinculada al *boom* immobiliari i a la corrupció de base municipal, diguem-ho així, cent seixanta casos als Països Catalans; la que està vinculada al finançament alegal, o il·legal, o il·lícit, dels partits polítics; la que està vinculada al frau fiscal, amb la voluntat també de treballar l'arbre i treballar el bosc, són 16.000 milions d'euros anuals segons els estudis més acurats, i, òbviament, també, i finalment, la que està vinculada a la implosió de l'economia global del delictes, amb paradisos fiscals i tot l'esquema que coneixem prou bé. I és obvi que darrere hi ha un element de finals de juliol, que és el terrabastall polític, social i cultural que va suposar la confessió per carta de l'ex-president Jordi Pujol.

Respecte als dubtes sobre les tasques i els treballs de la comissió, els compartim. Nosaltres tenim la voluntat que sigui, des de l'experiència també crítica que hem tingut en altres comissions d'investigació, una comissió àgil, eficaç i eficient, que sigui útil a la societat. I als debats que tenim, en el rerefons, també hi ha l'alarma, la desconfiança, també, que forma part de la crisi profunda que vivim.

I en l'única aportació segurament que no em correspon, però que és..., respecte a aquesta sessió constitutiva..., sí que m'agradaria, en el reclam del «mai més», llegir una cita d'un jutge antimàfia italià, que en la petja dels assassinats Falcone i Borsellino..., el jutge Scarpinato, que en un llibre molt recent, que es diu *El retorn del príncep*, deia el següent: «Si l'estat

neix de la superació dels poders i les regles privades mitjançant la constitució d'un ens superior que mitjança entre poders privats en favor de l'interès general, l'estat mor, o comença a morir, quan aquests poders privats se n'apropien i el sotmeten a les seves pròpies lògiques. Aleshores, l'únic principi regulador de les relacions socials és la força; aleshores, sobre aquells que no formen part de cap tribu social forta –joves precaris, aturats, avis pobres, marginats i milions de ciutadans– es carrega tot el cost de les seves transaccions.»

Des d'aquesta memòria permanent del que signifiquen Falcone i Borsellino, finalment només un agraïment permanent i un aclariment transparent. L'agraïment, també, a bona part de la societat. Singularment al moviment veïnal, que des de fa molts anys també ha impulsat acusacions populars amb la voluntat de posar llums i taquígrafs a la gestió pública.

I l'aclariment transparent, també com vam traslladar a la resta de grups d'aquesta cambra, és que renunciem a les retribucions que ens corresponen per la presidència i que avui mateix hem decidit que tot allò que formi part de la retribució ho destinarem a les dones de Kobane, al Kurdistan.

Dit això, fins aquí la meva intervenció.

I si us sembla, comencem el torn. Abans dèiem que tres minuts millor. Ho demanava el Grup Socialista. Si els sembla bé a tots, tres minuts perquè cada grup exposi el seu plantejament respecte a la metodologia de treball proposada i la seva perspectiva del que hauria de significar aquesta comissió.

I per la part personal, i des d'aquesta dedicació gairebé exclusiva, dir-los que em tenen a la seva disposició, físicament o analògicament, presencialment, per correu o per telèfon, per a qualsevol dubte o millora que es pugui introduir en la gestió d'aquesta comissió.

I sense més, donem la paraula als portaveus dels grups, de major a menor. En primer lloc, l'il·lustre diputat Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Bé; gràcies, senyor president. Aquesta és una comissió molt important. El que justifica la política, el que fa legítim el govern d'uns ciutadans per damunt d'uns altres, és la confiança i el crèdit que aquests ciutadans que governen es mereixen respecte de la majoria.

I aquesta confiança està francament en crisi, està francament en crisi pel cas conegut de la confessió de l'ex-president Pujol, que sens dubte ha colpit fortament la nostra societat, i està en crisi per molts més casos. I que parlem de molts més casos no vol dir que haguem de diluir i no arribar al fons i esclarir al màxim el que s'esdevé a l'entorn del cas Pujol. En absolut. Aquest perill, per part d'Esquerra Republicana, no hi serà. Volem saber-ho tot, volem conèixer-ho tot, volem renovar-ho tot. Creiem que és un moment en què els ciutadans ens diuen: «No ens en fiem.» I ho hem de recollir, i aquest Parlament ho ha de recollir i ho ha d'escoltar amb molta claredat.

I no partim del no-res, no comencem de zero. Hi ha feina feta. Jo m'he llegit les intervencions que varen fer tots vostès quan es va decidir de fer aquesta comissió, que jo no hi era, i m'he llegit també les cinquanta mesures que va plantejar el Govern, i tenim també comissions d'investigació que hi ha hagut en aquest Parlament i que el seu treball també ens pot servir.

Per tant, ser ambiciosos en el conjunt d'aspectes que volem tractar en cap cas dilueix tractar a fons i com cal un cas tan rellevant com el cas Pujol. Jo crec que la compareixença de l'expresident Pujol va ser molt decebedora, va ser un menysteniment al Parlament de Catalunya, i que per tant va deixar, i va obrir, i va crear, la necessitat d'aquesta comissió. I, per tant, tot el que s'esdevé a l'entorn d'aquesta confessió és necessari que sigui esclarit: d'on ve aquesta fortuna –sí, pel comú dels mortals això és una fortuna–, com s'ha generat, quina ha estat... Això s'ha d'esclarir. La proximitat d'aquesta família i de tots els seus negocis amb el poder durant tants anys, quins casos pot haver ocasionat? És casual que tots els membres d'una família tinguin activitat en l'empresa privada i en empreses privades que tenen relacions amb l'Administració? És casual que això després acabi produint una fortuna en un país amb secret bancari? Anava a dir «paradís fiscal», però les coses han canviat una mica. Per tant, tot aquest entorn s'ha d'aclarir.

S'han d'aclarir també totes les pràctiques i les possibilitats que ofereix el nostre marc legal actual perquè hi hagi gent que faci frau i que evadeixi. Com evitar-ho al màxim? És a dir, l'elusió fiscal. I, també, com millorar el control i el combat del frau? Per què la nostra societat persegueix tan poc el frau fiscal? Per què tenim tan pocs recursos per treballar contra la corrupció i treballar contra el frau fiscal? Cal seguir, per tant, aquests entorns de frau fiscal, i també parlar dels entorns que poden generar corrupció, els marcs que poden generar corrupció.

Entenc que no tots els grups estan en la mateixa línia política. Uns ho faran per una cosa, uns per una altra. Segur que tots voldrem treballar per una política neta. En el nostre cas ho diem clar: perquè farem un país nou. I com que el volem nou el volem net, i res del que ha embrutit el país d'on volem sortir ha de tenir res a veure amb aquest procés de regeneració, de renovació, de fer entre tots un país nou.

Per tant, per nosaltres: esclariment a fons del cas Pujol, sens dubte; esclariment a fons de les condicions que han permès que hi hagi enriquiment a l'entorn de les contractacions públiques i en empreses privades amb relació al sector públic; esclariment a fons de si hi ha efecte clan o no hi ha efecte clan; esclariment a fons de les pràctiques de frau fiscal i de com millorar i combatre-les. I també determinar a fons tots els entorns que generen o que poden generar corrupció: en l'àmbit municipal, ho ha esmentat el president, també; del finançament dels partits; del frau i l'evasió fiscal, i en l'acte directe de la corrupció per a l'enriquiment personal. En tots quatre àmbits, esclariment a fons. Aprofitar tota la feina feta, perquè el fet de voler abastar tants temes no faci prim el treball de la comissió.

sió. I màxima agilitat, sí. Per fer-ho, aprofitem tota la feina feta.

Gràcies, senyor president.

El president de la comissió

Gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Ahir, el professor Antón Costas, en un article, ens alertava que..., venia a dir que la desigualtat ha esdevingut la malaltia social del nostre temps; venia a dir que la desigualtat pot ser l'assassinat de la democràcia. I jo hi afegiria que, a més a més de la desigualtat, la corrupció i el frau fiscal també hi ajuden, no? Comprovem una desafecció, un empenyament, allò, del conjunt de la ciutadania respecte a una acumulació de supòsits que colpeja la societat.

Diversos estudis ens vénen a dir que el frau fiscal a Catalunya pot pujar al voltant dels 16.000 milions d'euros. És a dir, deu punts, en termes de PIB, superior a la mitjana europea. Dit d'una altra manera: si arribéssim a les mitjanes europees respecte a la lluita contra el frau fiscal, podríem ingressar al voltant d'uns 7.000 milions d'euros, que també ajudarien en el nostre cas a lluitar des del Govern del país contra la desigualtat social, no? I, per tant, el frau fiscal és un dels forats negres de l'economia catalana. També de l'economia espanyola. Si a més a més hi afegim l'evasió fiscal a paradisos fiscals, la suma del conjunt i l'escàndol que això acaba provocant és enorme.

Ara, aquí el que hem de canviar, també, són les actituds del conjunt de la nostra societat. El que hem de fer és desenvolupar una cultura de tolerància zero respecte a aquests temes, no? Hem d'afinar més les eines perquè aquesta percepció d'impunitat no acabi produint moviments pendulars populistes, que ofereixen a més a més falses solucions.

Canviar les lleis? Bé, avui també sortia un article del professor Queralt que ens venia a dir que probablement les lleis estan ben ajustades, que el que fa falta són mitjans i canviar algunes formes de treballar. Dit d'una altra manera: els recursos que assignem al nostre país a l'Agència Tributària estan un punt per sota de la mitjana de la Unió Europea. Per tant, els instruments que tenim, que els tenim, probablement estan mal dotats.

Ara, dit això, el detonant de la constitució d'aquesta comissió no és altre que la confessió pública de l'expresident Jordi Pujol, que ens va reconèixer, que va dir, que la seva família va tenir diners a l'estranger sense declarar. Si a això hi afegim la seva compareixença en aquest Parlament, que va ser una compareixença que no va aclarir res, un pèl, a més a més, confusa, i jo crec que també una manca de respecte al que significa la institució del Parlament..., ha motivat la constitució, també, d'aquesta comissió. Planen excessius temes sobre algunes de les coses que es van explicar: va tornar a planar el cas Banca Catalana; no va quedar clar la

increïble fortuna que sembla somriure als seus fills..., si venien o no de negocis a l'empareda de la Generalitat i de l'entorn presidencial; no va quedar clar si algú se n'ha aprofitat o algú ha deixat que algú se n'aprofités. Per tant, tots aquests temes hauran de ser tractats també en aquesta... I, bé, les relacions del Govern amb algunes de les adjudicacions, algunes de les polítiques, que s'han fet en aquest país.

Dit això, el que no farà el Grup Parlamentari Socialista –també volem deixar-ho clar a la resta de grups parlamentaris i al conjunt de l'opinió pública– és fer d'aquesta comissió un pim-pam-pum. Tampoc donarem crèdit a tot allò que circula per la xarxa, ni a les intoxicacions interessades, eh?, que es poden produir aprofitant altres temes que també afecten la política catalana en aquests moments. Ni farem d'aquesta comissió una causa general.

En tot cas, també, si es detecten irregularitats en les compareixences que el nostre grup parlamentari pensa sol·licitar i els treballs que a partir d'aquí a quinze dies, tres setmanes, s'iniciaran, el Grup Parlamentari Socialista, tal com vam dir en la defensa de la constitució de la comissió, i igual que hem fet en altres comissions d'investigació que s'han constituït en aquest Parlament, serem els primers a proposar al conjunt del Parlament –i acabo– portar-ho a la fiscalia.

El president de la comissió

Gràcies, senyor Terrades. Cinc minuts. Pel Grup Parlamentari Popular, intervén l'il·lustre senyor Enric Millo.

Josep Enric Millo i Rocher

Moltes gràcies, president. Certament, nosaltres, Grup Parlamentari del Partit Popular català, celebrem que finalment es constitueixi aquesta comissió, una comissió important que nosaltres vàrem demanar concretament el dia 28 de juliol de 2014, pocs dies després de la confessió del senyor Jordi Pujol amb relació a l'existència de diners en paradisos fiscals durant els anys del seu mandat com a president.

Ens va semblar en aquell moment, i ens ho continua semblant en aquest, que era un fet greu que requeria una comissió d'investigació, per la possibilitat, a més a més, que l'origen d'aquests fons i l'evolució al llarg del temps pogués tenir també, suposadament, vinculacions amb casos il·lícits d'ús de recursos públics, i per tant de corrupció política.

Com dic, el dia 28 de juliol de 2014 el Grup Parlamentari Popular català demanava la creació d'una comissió sota el títol «comissió d'investigació sobre comptes corrents bancaris en paradisos fiscals a nom de càrrecs i excàrrecs públics i sobre l'enriquiment il·lícit i el cobrament de comissions il·legals per part d'aquests». Aquest era el títol de la comissió que nosaltres vàrem demanar en aquell moment.

La Junta de Portaveus del 31 de juliol va votar en contra que es pogués constituir aquesta comissió. Més tard, el 3 de setembre, el Grup Parlamentari Popular, juntament amb el Grup de Ciutadans, presentava no-

vament la petició de creació d'aquesta comissió sota el mateix títol, però ni la Junta de Portaveus..., ni posteriorment, concretament el dia 17 de setembre, en el debat de política general, va poder prosperar, perquè el vot dels altres grups parlamentaris, especialment del grup del Govern i el que li dona suport, va impedir que es pogués crear la comissió en aquell moment.

Pocs dies després, el 26 de setembre concretament, compareixia el senyor Jordi Pujol en una compareixença que, coincidint amb la valoració que han fet ja els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula, vàrem considerar absolutament insuficient i decebedora.

Va ser després, en el Ple ordinari del 2 d'octubre, que es va aprovar amb una votació la creació d'una comissió amb un títol diferent, no amb el títol que nosaltres demanàvem, sinó amb un títol diferent, que en la nostra opinió escapça l'objectiu que nosaltres preteníem, i es crea aquesta comissió d'investigació que avui constituïm «sobre el frau i l'evasió fiscals i les pràctiques de corrupció política».

En qualsevol cas, malgrat que no és la comissió que nosaltres hauríem volgut, ni s'ha constituït en els terminis que nosaltres hauríem desitjat –perquè des del primer dia que vàrem demanar aquesta comissió fins avui han passat tres mesos, i de fet des del dia que es va aprovar en el Ple del Parlament fins avui ha passat un mes–, tot i això, finalment aquesta comissió es constitueix, i és important.

Al nostre entendre, té un objectiu clar, que és determinar les responsabilitats polítiques en els casos de frau fiscal coneguts –coneguts– en l'àmbit polític i la seva vinculació amb suposats casos de corrupció política a Catalunya, dins l'àmbit d'aquesta comissió i dins l'àmbit de les competències de la Generalitat. I, encara que el que diré ara és una obvietat, crec que és bo també dir-ho des de bon començament. No som la policia d'investigació, els que estem aquí. Per tant, la nostra feina no és fer de policia d'investigació. I tampoc som un tribunal de justícia. Per tant, no estem aquí per jutjar ningú. Estem aquí per fer una comissió parlamentària d'investigació per tal d'arribar al fons de la qüestió dels assumptes que ens preocupen i que ens ocupen.

Cal que la comissió del cas Pujol i del frau fiscal arribi fins al final i sigui capaç de posar en coneixement dels catalans tot el que ha passat durant aquests anys de govern. Creiem que els catalans no resistiran la possibilitat, o no la resistirien, que un tema tan greu com aquest i els temes que s'hi vinculen i que se'n desprenen puguin passar sense que no s'arribi a conèixer absolutament la veritat. S'han de conèixer tots els elements de la suposada trama, i sobretot s'han de posar les bases perquè això no es pugui produir mai més, ni a Catalunya ni enlloc.

El Partit Popular català serà part molt activa en la comissió, perquè no només interessa conèixer la veritat, sinó procedir també d'una manera ferma i determinada a contribuir a una autèntica neteja de tots els comportaments apartats de l'ètica, vinculats a la corrupció i el frau, i per tant a l'evasió fiscal.

Cal saber, perquè els catalans hi tenen dret, quin ha estat el preu que hem pagat per tot això. Perquè tots aquests fets als catalans ens han costat diners. I els catalans tenen dret a saber què és el que els ha costat..., per culpa precisament d'aquestes actituds de corrupció i de frau.

Nosaltres, per acabar, únicament el que volem és desitjar al president que actuï amb encert. La corrupció, i estic segur que ho compartim tots, és en aquests moments la principal amenaça de la democràcia, del sistema democràtic. I aquí estic convençut que podem fer tots junts una acció contra aquests fets, sense partidismes, sense sectarisme. Perquè tots treballem contra el mateix, entenc jo. Per tant, demanem, desitgem, millor dit, encert al president de la comissió. I el que li demanem, això sí, és que actuï en les sessions que hi hauran sempre regit pels criteris de la neutralitat i de l'objectivitat i que s'abstingui com a president de la comissió, que per tant ens representa a tots, de fer posicionaments de partit amb relació al que aquí s'investiga, perquè és important recordar que en tots els seus pronunciaments ens representarà tots i cadascun dels membres que estem presents en aquesta comissió.

Gràcies, president.

El president de la comissió

Gràcies, senyor Millo. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'illustre diputat Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Gràcies, senyor president. Les comissions d'investigació d'aquest Parlament són normalment l'escenari de les paraules, i m'atreveixo a dir que poca cosa més, per les experiències que hem anat tenint.

Sense menystenir el poder de la paraula, i crec que no l'hem de menystenir, que serà efectivament la nostra eina, no la utilitzem, diria jo, per parlar de tot i teoritzar sobre tot perquè després no canviï res. Perquè és un perill que el tindriem.

I en el marc de la paraula, aquest Parlament i la ciutadania en general jo crec que han de poder sentir una versió diferent de la versió oficial de l'oasi català dels darrers trenta anys. Perquè aquesta versió existeix, aquesta versió té els seus relators i aquesta versió té les seves víctimes.

Aquesta és una comissió d'investigació especial. Tot-hom ho ha dit, és evident. Perquè l'origen està en la confessió de culpabilitat de qui va ser el president del país durant vint-i-tres anys i qui va estar en els orígens de la construcció dels mecanismes de la nostra democràcia a Catalunya, en paral·lel i en col·laboració amb les persones que dirigien l'Estat. I amb aquesta confessió entenem que no només cau un mite, que s'erigirà, recordem-ho tots, en model moral de l'actuació política del país, sinó que es dona versemblança a les contínues denúncies d'irregularitats que han esquitxat els seus governs i que aquest grup ha anat presentant al llarg dels anys, i posa entenc que la baula que falta

al continu d'imputacions i de processos judicials, fets que fan pensar en la hipòtesi que hi ha hagut una actuació des de la política més o menys organitzada per afavorir interessos particulars o de clan en detriment dels del comú de la ciutadania. Dit d'una altra manera: mentre Jordi Pujol construïa la seva particular imatge de Catalunya, hi ha hagut qui s'ha enriquit utilitzant aquesta construcció, començant per la mateixa família. I, com a mínim en els moments inicials, l'aparell de l'Estat no en podia ser desconexor.

Per tant, entenem que no farem una comissió per determinar la innocència o la culpabilitat de determinades actuacions –no és un judici, per aquí s'ha dit–, i per tant no invoquem permanentment la presumpció d'innocència, sinó que nosaltres voldríem determinar les responsabilitats polítiques, que també s'ha dit per aquí, que es deriven d'aquesta possible hipòtesi que he intentat resumir-los en poques paraules. I en aquests moments de crisi profunda i de descrèdit de la política, hem, entenc jo, d'invertir els termes. Ens toca als polítics assegurar no la legalitat, sinó l'honestedat i l'ètica, de les nostres actuacions vers la ciutadania.

Per això, perquè és una comissió especial, voldríem demanar no tenir pressa..., i que acabi convertint-se en un formalisme. Tot i això, ens sembla bé començar en les dates que el president ha proposat.

I, també, precisament, amb la proposta que feia el president, i per aquestes característiques especials que té la comissió..., també volem demanar utilitzar el que diu l'article 58.2 del Reglament del Parlament amb relació a les comissions d'investigació, quan diu que «la comissió també pot incorporar especialistes, amb veu i sense vot, amb tasques d'assessorament tècnic, en un nombre no superior al de diputats membres de la comissió». El nostre grup, si és aquest el cas, presentaria a la comissió el nomenament d'un assessor tècnic que pogués assistir a les comissions amb veu i sense vot.

Al mateix temps plantejarem, un cop aprovat el pla de treball, si les informacions aparegudes en el desenvolupament de la sessió ens ho aconsellen, poder ampliar les compareixences en funció de les noves informacions que anessin apareixent.

Poso, doncs –dient al president que tingui encert en la seva tasca, que costarà, no perquè vostè no sigui capaç de tenir encert, sinó perquè ja veu les dificultats que tindrem tots plegats per arribar a consensos–, a disposició d'aquesta comissió els dos termes que acabo d'explicar..., a consideració de la mateixa comissió.

Moltes gràcies.

El president de la comissió

Moltes gràcies, senyor Vidal. Pel Grup Parlamentari de Ciutadans, l'illustre senyor Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias. Bajo el título de esta comisión, «fraude y evasión fiscales y corrupción política», tenemos algo que es muy claro, que es un deseo de la ciudadanía de saber qué ha pasado con su democracia en Cataluña en los

últimos treinta años. Quieren saber, las personas, los ciudadanos, si los políticos se han estado lucrando y aprovechándose de la Administración pública, si han amasado dinero, si lo tienen en el extranjero, si ese dinero que tiene en el extranjero y que no se declaró fiscalmente proviene de comisiones en las obras públicas, proviene de mordidas... La gente quiere saber cuál es la calidad de su democracia. Y nosotros, que somos el Parlamento y somos los representantes de la gente, no estamos aquí para intercambiarnos cuchilladas entre partidos políticos y para ver quién la para con el manto envuelto en el brazo, quién para la navaja, y quién se echa para atrás, y quién hace una finta, y quién esquiva. No estamos aquí en una pelea entre partidos políticos, si no queremos decepcionar nuevamente gravemente, otra vez, a la ciudadanía.

La ciudadanía es escéptica con el resultado de este tipo de comisiones. Para que la ciudadanía recupere mínimamente la confianza en los partidos políticos, lo que tenemos que hacer es ceñirnos a aquello que interesa a los ciudadanos. Y lo que interesa a los ciudadanos es: «¿Me han robado? ¿He estado pagando impuestos para que otros se forren? ¿Había una trama organizada en los partidos del Gobierno? ¿El señor Pujol, que fue durante más de veinte años presidente de Cataluña, con su partido nos ha estado engañando y se ha forrado? ¿Tienen decenas, centenares, miles, de millones de euros en el extranjero? ¿Sí o no?»

Está claro que nosotros no vamos a poder dilucidar cuestiones que pertenecen a los tribunales. Pero sí que debemos establecer si políticamente hay indicios serios de que esto ha ocurrido. Y no solo eso, sino si eso se ha producido con el beneplácito y con el encubrimiento de parte de la clase política catalana. Eso es lo que nos piden que hagamos nosotros aquí.

Para hacer eso tendremos, primero, que llamar a las personas directamente involucradas y no poner obstáculos para que estas personas directamente involucradas comparezcan. Y, segundo, que todos aquellos que pudieron conocer lo que ocurría, o se prestaron a ocultarlo, o que en algún momento han hecho declaraciones diciendo «yo supe», «yo conocí», «a mí me dijeron», pues que vengan aquí y nos lo expliquen a los representantes de los ciudadanos. Porque, al final, esta comisión lo que pretende es hacer higiene política en Cataluña, porque nos da la sensación que la política en Cataluña ha estado sucia, y tenemos que lavarla.

Y es por eso que, esta comisión, si no llega a unas conclusiones mínimamente presentables para la ciudadanía habremos incumplido. Aparte de incumplir nuestro deber, habremos provocado dos efectos indeseables. Uno, favorecer la impunidad. Porque si aquellos que protagonizaron conductas indeseables no son retratados en una comisión política, esto favorece la impunidad. Y, segundo..., nuestra labor debe propiciar, y esto se ha dicho aquí también, que en el futuro conductas así no se repitan.

Y con estas dos cuestiones..., será lo que a nosotros, como Ciudadanos..., nos va a enfocar la comisión. Primero, con un centro de gravedad que es el caso Pujol, caso Convergencia, que creemos que este es el centro

de gravedad, y por eso estamos hoy aquí, porque el señor Pujol en julio hizo confesión que tenía dinero en el extranjero, y nadie se explica de dónde viene todo el patrimonio que maneja su familia, un servidor público con seis hijos. No se sabe de dónde ha salido tanto dinero, y eso ha de quedar claro. Ese será para Ciudadanos el centro de gravedad. Y luego el resto de cuestiones que indican a los ciudadanos que la política en Cataluña no ha funcionado como debiera funcionar.

Y es por eso que tenemos esperanzas puestas en esta comisión. Esperamos que todos nos ceñamos en las comparencias a aquello que es el objeto de la comisión.

Y, por último, desear al presidente que haga una buena labor, cosa que... Ahora, ya, a estas alturas, usted es el presidente, y estaremos colaborando en todo lo que haga falta para los fines que hemos expuesto.

Gracias.

El president de la comissió

Gràcies, senyor Carrizosa. Pel Grup Parlamentari de la CUP - Alternativa d'Esquerres, la diputada Isabel Vallet.

Isabel Vallet Sánchez

Doncs bé, primer una reflexió davant dels dubtes de quina prioritat té per a nosaltres aquesta comissió d'investigació. I dir que, malgrat l'escepticisme, i després m'hi referiré, per a nosaltres aquesta comissió és prioritària. Per tant, és prioritari esclarir el que no entenem que sigui un cas aïllat. És a dir, sovint vendre aquests casos com a casos aïllats, fruits de males pràctiques o fruits d'enriquiments personals, és un error en la lectura, és una lectura interessada, i entenem que aquesta lectura s'ha de superar, perquè també és ben sabut per part de la praxi criminal que les conductes d'evasió fiscal i de frau fiscal van lligades a altres tipus de delictes, que en aquest cas entenem que són els que hi han darrere, que són delictes lligats a la corrupció política i que són delictes lligats a la utilització de les institucions per a l'enriquiment personal.

D'altra banda, entenem que aquesta comissió ha de desentranyar el que ha suposat el pujolisme. I el pujolisme, a aquesta part del país, ha sigut un sistema de poder. Ha sigut un sistema de poder que ha requerit en molts casos, entenem, la col·laboració de les institucions, que ha requerit en molts casos la coparticipació, que ha requerit la jerarquització, que ha requerit almenys una trama més o menys organitzada i una vocació de continuïtat, que anava més enllà de la família..., i que ser de la família, en tot cas, sempre era enriquidor.

Des d'aquest punt de vista, crec que la lectura que podem fer del moment –i no només pel cas que ens esquitxa aquí, o per un dels casos que ens esquitxa aquí, que és la corrupció del cas Pujol, com ho són molts altres– és que la corrupció ara mateix no està dins del sistema, sinó que és el mateix desenvolupament normal del sistema; una corrupció que esquitxa o que és

la columna vertebral de tots els Països Catalans, i en tenim casos per parar un carro –cas Palau, Pretòria, Mercuri, Fòrum de les Cultures, Palma Arena, Naranjaj, Brugal, Gürtel, i encara podria seguir més–, i que és una corrupció que no té bandera, que no té pàtria, que té cartera, que en tot cas es dona aquí a Catalunya, però que es dona a l'Estat espanyol i en grans dosis, i que es dona en altres països que han adoptat l'acumulació de les persones com a manera normalitzada d'actuar i, en tot cas, la utilització de les institucions per a facilitar aquesta acumulació.

D'altra banda, crec que nosaltres ens prenem aquesta comissió com el que és, sabent les limitacions que té. Hem estat presents en tres comissions d'investigació. La història recent de les comissions és que s'han tancat en fals, és que qui hi ha participat ha pogut observar com d'inici s'han vetat compareixences, com d'inici s'han pactat relats de silenci, com certa informació arribava parcialitzada, com la documentació sovint era insuficient i com, en definitiva, l'acord dels interessos de partits acabava matant un relat, o tancant un relat en fals, i acabava no depurant cap responsabilitat política.

En aquest sentit, aquestes limitacions són ben vigents a l'hora de començar aquesta comissió, i entenem que hi són. Però, bàsicament, pel relat que tots els grups acaben de fer, per la responsabilitat d'aquest cas en el moment polític, per la responsabilitat també dels casos de corrupció que esquitxen aquella família, per la responsabilitat de formar part del partit del Govern, entenem que ara mateix hauria d'imperar una altra lògica dins dels partits, que no s'hauria de vetar cap compareixença, que no s'hauria de pactar cap silenci, que no s'hauria de pactar cap relat. I si no és així aquesta comissió acabarà sent com les altres, una comissió tancada en fals, que no ha volgut investigar, que no ha volgut determinar la responsabilitat de tot plegat.

Per a nosaltres s'imposa una tríada obligatòria, que és: reconeixement –què ha passat, fins on s'estenen els tentacles del pujolisme a les nostres institucions, quin és el patrimoni familiar, com s'han utilitzat les institucions per a enriquir-se, quina correspondència hi ha respecte a la gestió autonomista d'aquests últims trenta anys; reparació, segon requisit –quin perjudici públic s'ha donat i com volem que es rescabali... En aquest sentit, molt ens temem, o molt voldríem que no passés..., la impunitat com a solució de tot el que aquí s'investigui. I, per tant, hauria de ser una actitud superadora d'aquesta impunitat que sovint es dona. I, per últim, garanties de no-repetició, responsabilitats polítiques sobre la taula i activitat, jo diria, o acció, proactiva del Parlament, que en aquest sentit, en aquest cas, no pot ser un mer espectador, sinó que és un agent que s'ha de coresponsabilitzar de l'actuació que fan les seues institucions.

Nosaltres entenem que aquesta comissió és una comissió que té una tasca ingent, però que al mateix temps pot, d'alguna manera, desentranyar, com deia, què ha suposat el pujolisme com a sistema de poder en

aquesta part del país i com els seus tentacles ara mateix encara s'estenen a les nostres institucions.

El president de la comissió

Gràcies, diputada. I, finalment, i sota el principi d'equimitat i generositat, perquè tots els grups han superat els cinc minuts, els n'informo, finalment té la paraula la il·lustre diputada del Grup Parlamentari de Convergència Unió Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Aquesta és una comissió que és rellevant, tots ho sabem, i tenim la responsabilitat de fer-ne una comissió útil. Jo ja els anuncio que nosaltres posarem tota la nostra predisposició i esforç perquè aquesta comissió sigui, com els deia, útil. Aquesta és la nostra funció. Que serveixi per esvaïr ombres de dubtes, no pas per crear-ne més. I és la nostra responsabilitat convertir aquesta comissió en una eina que ens doni respostes en la lluita contra el frau i l'evasió fiscals i les pràctiques de corrupció política, no convertir-la en un espectacle mediàtic de titulars, sinó mirar de donar solucions en aquells..., que investiguem. Si caïem en això, només servirà per alimentar una imatge de la política..., considerada, ho crec sincerament..., que no es correspon amb la realitat. La comissió, doncs, ens ha de servir per saber més, no per embrutar més.

Som conscients, i així ens ho diuen les enquestes, que la política apareix en aquests moments com una de les principals preocupacions de la ciutadania, i cal encarar-ho i donar-hi resposta. Així ho veiem nosaltres. És evident que en els darrers temps han aparegut nombrosos casos que no deixen la política en un bon lloc. I som els primers a reprovar-los, i hem pres mesures amb celeritat. Però creiem en la política, i sabem, com saben tots vostès, que la imatge que en moltes ocasions es dona no es correspon, hi insisteixo, amb la realitat.

Tot allò que surti d'aquesta comissió, i entenem que ens haurem de valdre d'experts, ens ha de dur, per una banda, al fet que els ciutadans tinguin totes les garanties del correcte i eficient ús de cada euro públic, i alhora ha d'haver-hi tolerància zero amb la corrupció, sense que hi hagi cap ombra de dubte en allò que es diu popularment «qui la fa la paga». I això també ha d'anar combinat amb el que ha de ser, nosaltres creiem, un combat sense treva en la guerra bruta de les clavegueres de l'Estat.

Sabem quina és la nostra funció. I, per tant, no participarem a confondre els papers..., on la política fa de justícia o de justicier i on la policia i la fiscalia fan la política. La nostra obligació és saber més, analitzar si hi ha un comportament en l'àmbit de l'acció política correcte o no. Però, en la línia que els deia, que sabem quin és el nostre paper, no farem judicis paral·lels. Per tant, el nostre objectiu bàsic i el nostre esperit i voluntat en aquesta comissió és fer-ne una comissió útil i que vagi bé. I això, hi insisteixo, requerirà per part de tots rigor, i no mirar de quedar bé i buscar el que els

deia, el titular. No ens saltarem, nosaltres, els principis més elementals de l'estat de dret, com la presumpció d'innocència. Perquè a partir d'aquí ja no hi ha possibilitat de reparament per part d'aquells que hagin estat difamats.

Per tant, aquest és el nostre esperit i voluntat en aquesta comissió, un esperit i voluntat positius. Perquè la gent n'està farta, típa, en podríem dir, del degoteig de notícies que apunten a males praxis de la política, que hi hagi molta exigència als partits, però sempre cap als altres i prou. Ara tenim l'oportunitat, una magnífica oportunitat, perquè la gent vegi i constati la noblesa de la política i que aquesta és la primera interessada a separar i depurar responsabilitats de tot allò i tot aquell que es val de la política, i que som capaços de reaccionar amb noves mesures efectives que donin més seguretat i confiança a la gent respecte a l'acció política i la gestió dels seus recursos.

Justament per ser coherents amb tot això que els he dit, avui ens estalviem entrar en el cos a cos respecte a aquells que avui no han vingut ni a proposar ni a saber més, sinó a empastifar i a insultar més, si em permeten, fent més de justiciers que de diputats..., on hem vist..., on hi han alguns grups que vénen ja amb les conclusions preestablertes. Per tant, no hi entrarem; no ens deixarem arrossegar, per gran que sigui la temptació. I, per tant, nosaltres seguirem la línia que ens hem marcat. Venim aquí per fer una feina positiva, bona feina al servei de la gent, perquè hem de canviar coses, perquè segur que n'hi han que les hem fet malament, i per tornar a reivindicar el bon nom del servei públic. És aquesta, la nostra funció.

Per tant, a partir d'aquí, doncs, al president, com li deia abans, desitjar-li encert i sort en la presidència d'aquesta comissió. Segur que no serà fàcil. Ja veu que la seva desconfiança major és una cosa que nosaltres no havíem notat, que és el suport al Govern de Convergència i Unió.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

El president de la comissió

Moltes gràcies, il·lustre diputada. Doncs si els sembla bé, dono per pressuposat, però ho sotmeto a la consideració dels grups, que ens fixem el dia 14, no?, per fer-nos..., i reenviar-nos al correu electrònic les propostes de treball de cada grup amb relació al calendari i a les compareixences, i a la documentació, sobretot, sol·licitada amb relació a la qüestió que apuntava el diputat Vidal sobre desplegar l'article 58.2 previst al Reglament.

I aixequem la sessió, bo i recordant que assumim aquesta presidència per pura tornicitat procedimental, i sobretot també amb la voluntat, ateses les consideracions que s'han dit –que agraeixo les crítiques, s'aprèn sempre molt més de la crítica que de l'afalac–, de respectar la dignitat d'aquesta institució i també de dignificar les tasques de la comissió d'investigació. Fixem-nos el frontispici, diguem-ho així, de no defallir i no defraudar.

Moltes gràcies a totes i a tots.

(Oriol Amorós i March demana per parlar.)

Senyor Amorós...

Oriol Amorós i March

Sí, senyor president. Ha plantejat en la seva intervenció inicial una possibilitat que han contestat només dos grups, que és la d'aprofitar la possibilitat que ofereix l'article 58.2 de comptar amb experts en aquesta comissió.

Aleshores, la posició del nostre grup seria favorable perquè hi fossin. El que li demanariem és que, o bé amb una trobada informal o bé amb la seva mediació, o com fos, acordéssim entre tots els grups el nombre i les persones, perquè si fóssim capaços de consensuar-los agilitzaríem molt el treball de la comissió. Si acabéssim dient que cada grup proposa un expert o dos –com a membres fixos, eh?, no com a compareixents, sinó com a membres fixos–, la dinàmica en altres comissions ha estat que si tens set o vuit membres d'aquesta categoria i tenen interès a intervenir en totes les compareixences, doncs en lloc de durar dues hores cada compareixença, o una hora i mitja, acaben durant tres o quatre hores, no?, i per tant l'agilitat de la comissió hi perdria. I nosaltres volem que hi hagi moltes compareixences. Bé. En tot cas, proposo que el president faci de mediador entre grups o que parlem ara en acabar la sessió un moment de quants experts convidem a ser membres, o en fixem un nombre taxat, eh?, si és que tots els grups estan d'acord que s'apliqui la possibilitat de l'article 58.2, que el nostre sí que ho està.

El president de la comissió

Gràcies, diputat. Entenc que és en el context que vostè assenyala, eh?, que haurà de ser, no? Amb un debat previ entre els grups parlamentaris, primer decidir si es desplega o no el 58.2, i posteriorment, i com és obvi, en la qualitat d'experts..., haurà de ser consensuat per tots els grups parlamentaris. Aquesta presidència no té cap potestat per designar un expert o un altre.

(Josep Enric Millo i Rocher demana per parlar. Veus de fons.)

El senyor Millo era abans, disculpi.

Josep Enric Millo i Rocher

Gràcies, president. Sí, únicament amb relació a qüestions més formals de les propostes que havia fet el president de la comissió a l'inici de la sessió d'avui.

Evidentment, em sembla bé que abans del 14 de novembre presentem les peticions de compareixença als grups. Únicament voldria preguntar, aprofitant que hi ha també el lletrat aquí, si aquestes propostes les hem de presentar al registre, si seria això el més procedent, o enviant-les per correu electrònic n'hi ha prou, i de quina manera en podem tenir tots coneixement abans del dia de la comissió. Això és una pregunta.

I en segon lloc, amb relació a la proposta de nomenar experts nosaltres també hi estem d'acord, i aquí, per

tant, coincidiríem amb la intervenció d'abans que tinguéssim la possibilitat de poder-ho debatre.

I amb relació a la proposta que feia de crear un espai web, nosaltres no hi tenim inconvenient, eh?

(Meritxell Borràs i Solé demana per parlar.)

El president de la comissió

Ihustre diputada Meritxell Borràs...

Meritxell Borràs i Solé

Sí. Gràcies, senyor president. Nosaltres, des de Convergència i Unió, faríem la proposta que sigui en el si de l'aprovació de l'àmbit de treball, de tot plegat, que acabem decidint tots aquests temes que es posen en aquests moments sobre la taula. Ens sembla que ara no és el moment, honradament, de posar tots els marcs. I, per tant, en la línia que vostè marcava en la seva pròpia intervenció, i també en les dates que vostè ens posava, doncs acordar tot allò que fa referència a aquesta comissió, des de l'article 58.2, em sembla que és, no?, fins a tot el que convingui.

Gràcies.

(Jordi Terrades i Santacreu demana per parlar.)

El president de la comissió

Ihustre diputat Jordi Terrades...

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, només per insistir en alguna de les qüestions que s'han explicat aquí. Jo crec que tocarà fer una reunió informal per acordar o no algunes de les propostes que s'han formulat. També per fixar el dia de reunió d'aquesta comissió. I, bé, en tot cas, jo crec que seria oportú fer una convocatòria informal de portaveus per acabar d'articular totes aquestes qüestions.

El president de la comissió

No hi han més paraules. Proposo que ara mateix, donant per aixecada la sessió, els portaveus ens quedem un moment i trobem..., fins i tot aquesta mateixa setmana, atès que la setmana que ve ja... Ho parlem informalment ara.

I respecte a l'altra, m'informava el lletrat, el senyor Francesc Pau, que ens acompanyarà en aquest llarg viatge, també, que es poden substanciar de totes dues formes: o verbalment –l'acord que prenguem– o entrant per registre les compareixences, i fins i tot les propostes de compareixença d'experts.

Però, en tot cas, si us sembla bé, ens trobem un moment ara, tres minuts, i ho acabem...

(Pausa.)

Doncs, donem per aixecada la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de tres de la tarda i vuit minuts.